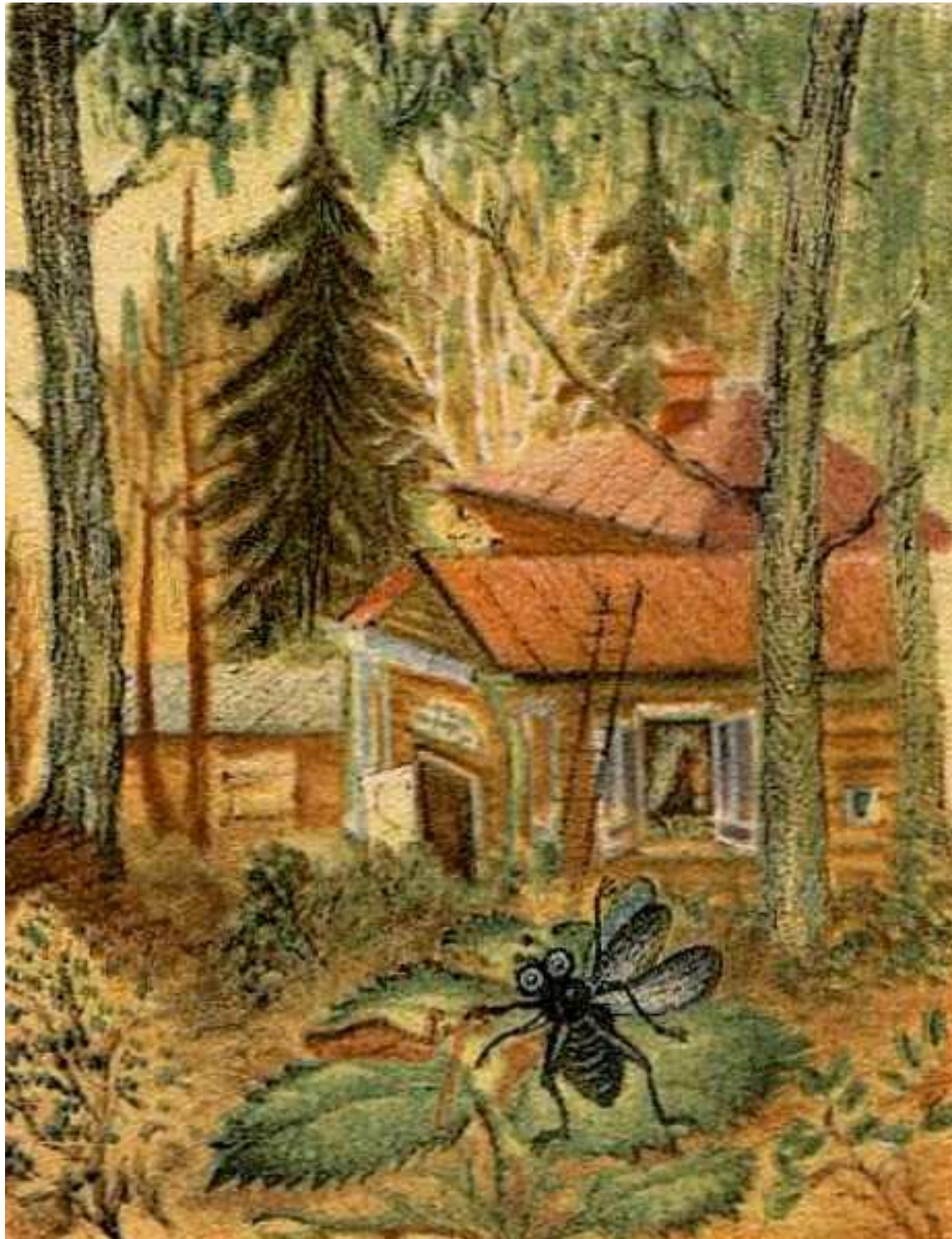

למה לו זנב?

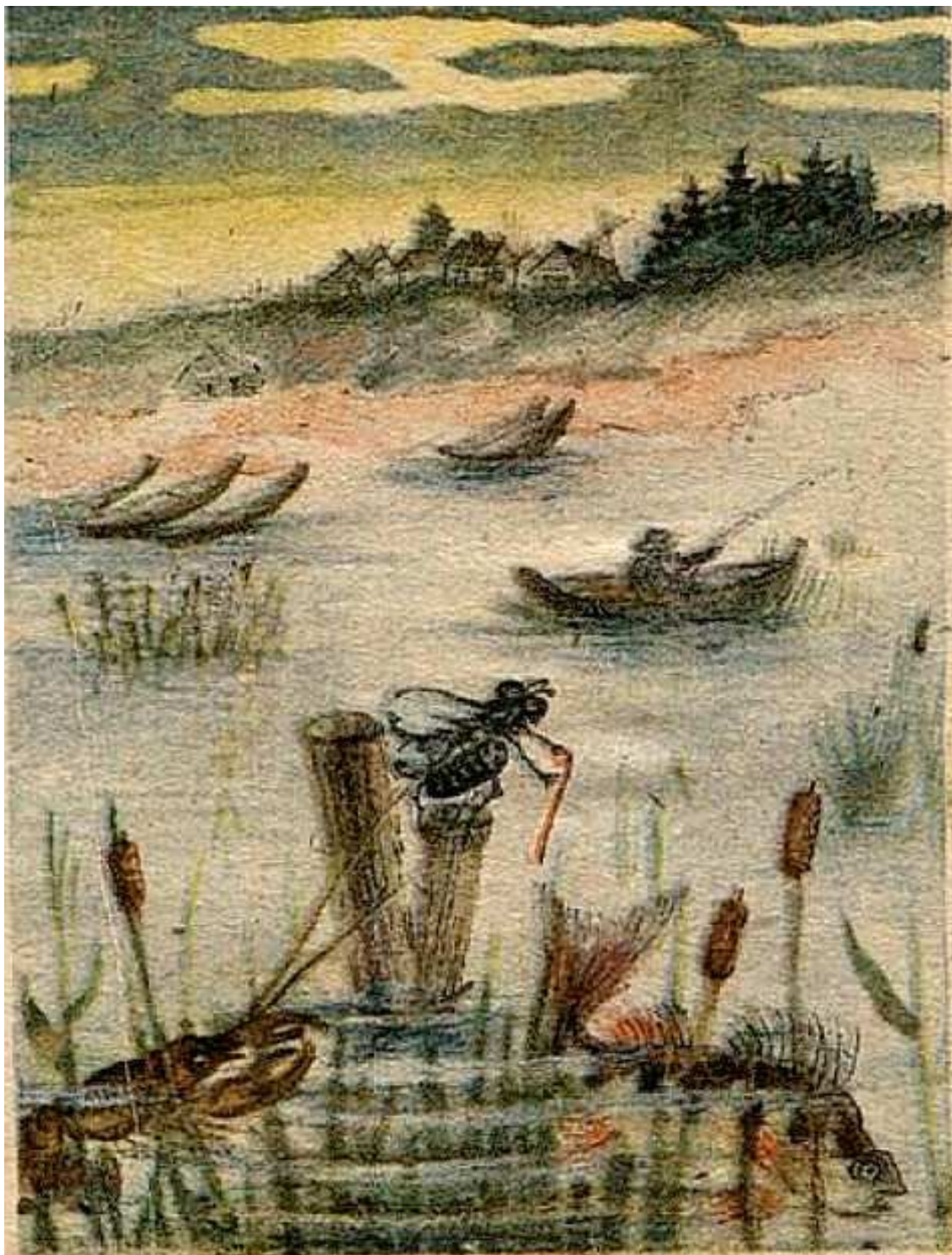
ו. ביאנקי

ציירה י. לסקובה

בא זבוב לאדם ואומר "אתה שולט בכל החיות. אתה יכול לעשות הכל. תעשה לי זנב." "למה לך זנב?" שאל אדם. "אני רוצה זנב כמו שיש לכל החיות" אומר הזבוב "ליופי." "אינני מכיר חיה שהזבוב שלה הוא ליופי. ואתה חי יפה גם בלי זנב." התרגז הזבוב והתחיל להציק לאדם. פעם התיישב על דברי מתיקה, פעם עלה לאדם על האף, פעם באוזן אחת מזמזם, פעם באוזן שניה.

אומר לו האדם: "טוב, נמאס לי. עוף לנהר, לשדה, ליער. אם תמצא חיה, ציפור או חרק שיש לו זנב רק ליופי, אני מרשה לך לקחת לו את הזנב."

שמח הזבוב ועף דרך החלון. הוא עף וראה חילזון זוחל על עלה. ניגש אליו ואומר "תן לי את זנבך. הוא אצלך רק ליופי." "מה אתך!" אומר החילזון "אין לי בכלל זנב. אני הולך על הבטן שלי. פעם מקוּוץ אותו, פעם מותח אותו וכך אני מתקדם. רואה הזבוב שטעה, ועף הלאה. עף אל הנהר וראה שם דג וסרטן, שניהם עם זנבות. "דג, תן לי את הזנב שלך" אמר הזבוב "הוא אצלך רק ליופי."

"בכלל לא ליופי" עונה לו הדג "הזנב שלי הוא בשבילי כמו הגה. אם ארצה לפנות ימינה, אני מפנה את זנבי שמאלה. אם ארצה שמאלה, מפנה את הזנב ימינה. אינני יכול לתת לך את הזנב שלי."

אמר הזבוב לסרטן "תן לי אתה את הזנב "אינני יכול לתת לך אותו" אומר הסרטן "הרגליים שלי חלשות ואינני יכול לנוע איתן. והזנב שלי הוא רחב וחזק. אני נותן בו מכה במים ונדחף קדימה. הזנב שלי הוא במקום משוט."

עף הזבוב הלאה. בא ליער וראה נקר יושב על גזע עץ ונוקר בו. בא אליו הזבוב ואומר: "תן לי את הזנב שלך. הוא אצלך רק לשם יופי."

"אתה טיפש" עונה הנקר "איך אוכל לנקור בעץ, לבנות לי קן, לגדל גוזלים?" "במקור שלך" אומר לו הזבוב.

"במקור אני נוקר אבל בלי זנב לא אוכל. הנה הביט איך אני עושה זאת."

הנקר השעין את הזנב החזק שלו על גזע העץ ובכל גופו התחיל לדפוק עם המקור בקליפה, עד ששבבים התפזרו.

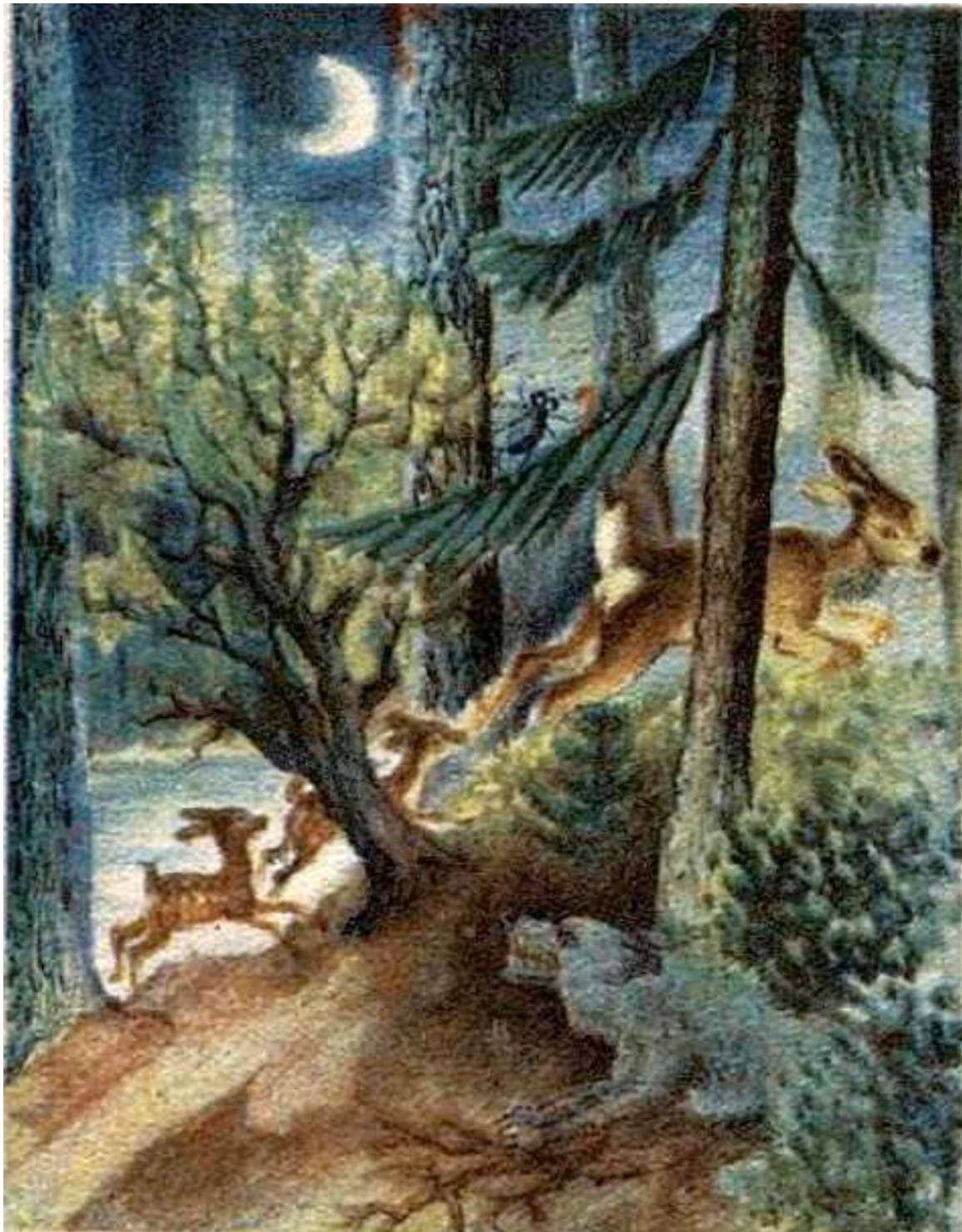
ראה הזבוב איך הנקר נשען על הזנב בזמן הנקירה. הזנב משמש לו משענת.

עף הזבוב הלאה. הוא ראה ביער צבי עם גדיים. לצבי רק זנב קצר, עם פרווה לבנה. זמזם לו הזבוב "תן לי את זנבך, צבי!"

הצבי נבהל.

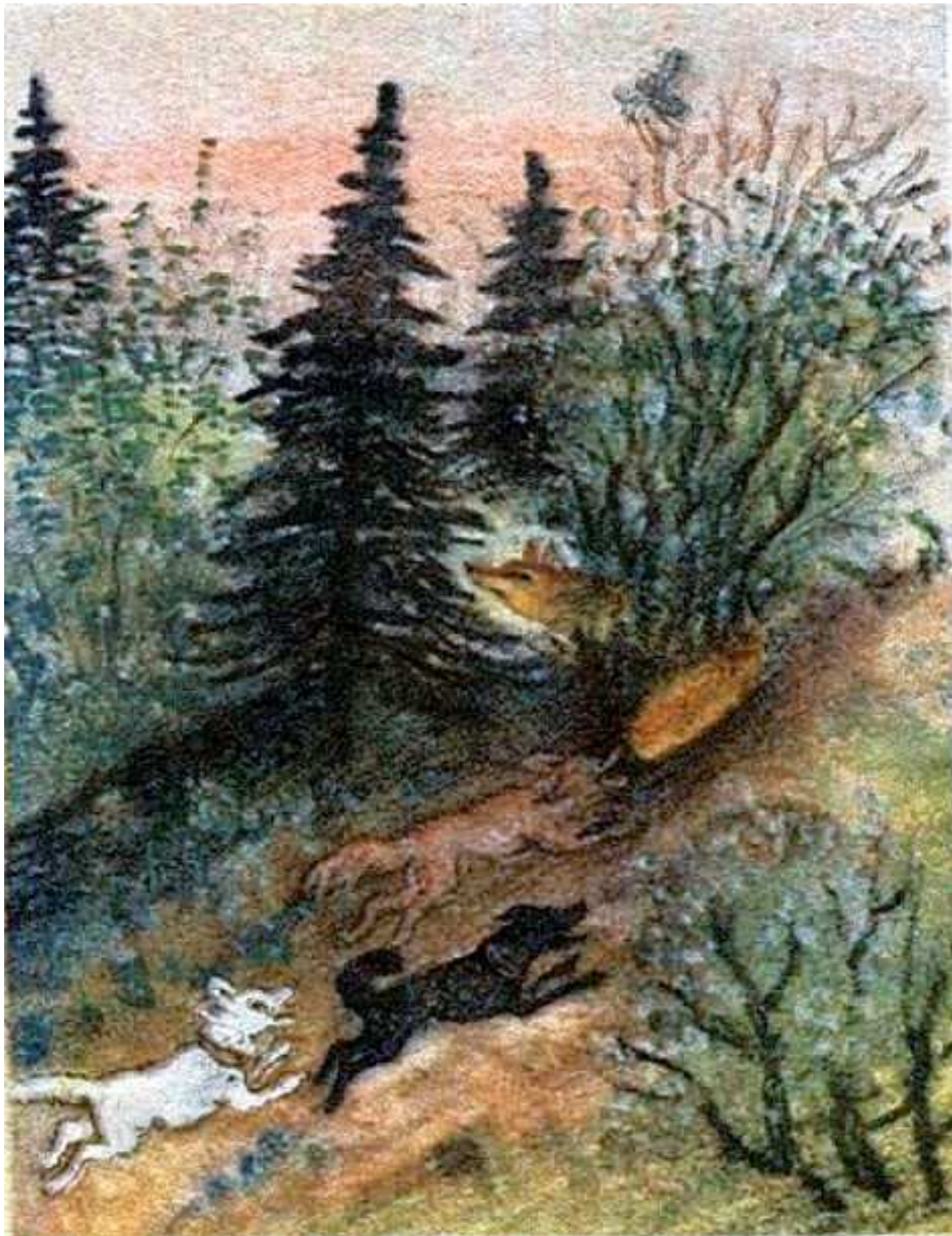
"מה אתך? מה אתך? אם אתן לך את זנבי הגדיים שלי יטרפו."

"למה גדיים יטרפו אם לא יהיה לך זנב?" שאל הזבוב.

"כי הם קטנים וחלשים. אם ירצה זאב להתנפל עלינו, אני אברח והגדיים ירוצו אחריי. אבל הם יאבדו אותי בין העצים. ואז אני אניע את הזנב הלבן כמו בממחטה 'הנה, הנה רוצו אלי!' הם יראו תנועת זנבי הלבן ויבאו אחריי. כך נברח כולנו מהזאב."

עף הזבוב הלאה וראה שועל. לשועל זנב ארוך, ג'ינג'י, מלא פרווה, אדום, יפה. "הנה" חושב הזבוב "זה יהיה הזנב שלי." עף הזבוב אל השועל וצועק "תן לי את הזנב!" "מה אתך, זבוב!" עונה השועל "בלי זנב אני אבוד. אם ירדפו אחרי כלבים, רק הזנב יכול להציל אותי. עם הזנב אני מרמה אותם." "איך תרמה את הכלבים בזנבך?" שואל הזבוב המופתע.

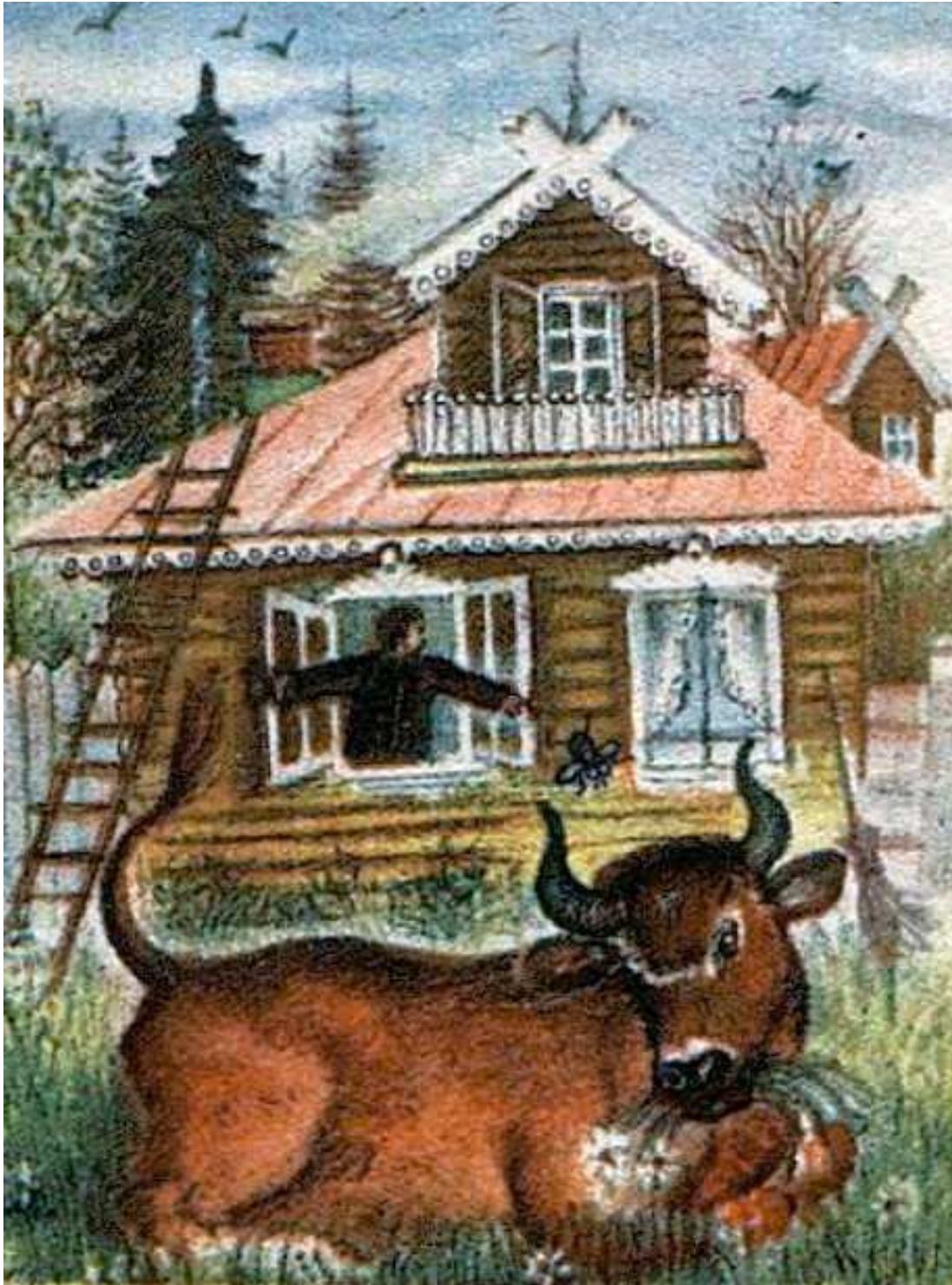
"אם ירדפו אחריי הכלבים אתחיל לנפנף בזנבי. זנב ימינה ובעצמי שמאלה. יראו הכלבים שהזנב פונה ימינה, ירוצו ימינה. עד שיבינו שטעו, אני כבר אהיה רחוק."

ראה הזבוב שזנב נחוץ לכל החיות ואין זנבות מיותרים לא בנהר, לא בשדה ולא ביער. מה יעשה? חשב "אחזור לאדם. אטריד אותו עד שיתן לי זנב."

האדם ישב ליד החלון והביט החוצה. הזבוב עלה לו על האף. האדם הכה ביד באף שלו והזבוב עף והתיישב על ראשו. האדם שוב "בץ!" בראש, והזבוב שוב על האף.

"זבוב! עזוב אותי!" צעק האדם.

"לא אעזוב" עונה לו הזבוב "למה שלחת אותי לחפש זנבות חופשיים? ביקשתי אצל כל החיות. לכולם הזנבות נחוצים."

ראה האדם שלא יתפטר מהזבוב. הוא נודניק וטרדן כזה! חשב רגע ואמר: "זבוב, זבוב, הבט. שם פרה שוכבת בחצר. שאל אותה לשם מה לה זנב."

"טוב" אומר הזבוב "אבל זו הפעם האחרונה. אבקש עוד אצל הפרה, ואם הפרה לא תתן לי את זנבה אטריד אותך, אדם, עד מוות." עף הזבוב דרך החלון, התיישב על גבה של הפרה והתחיל לזמזם "פרה, פרה, לשם מה לך זנב? פרה, פרה, לשם מה לך זנב?" הפרה שתקה, שתקה ופתאום הכתה את עצמה עם הזנב בגבה.. ומחצה את הזבוב. הזבוב נפל על הארץ בלי נשמה, רגליים למעלה.

והאדם אומר מהחלון "זה מה שהגיע לך, הזבוב. אל תטריד לאנשים, אל תטריד לחיות. נמאסת על כולם."